

[Christmas Møller.]

saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde det, for jeg tror, man kan pege paa industrielle Virksomheder indenfor Tekstilbranchen, som har taalelige Vilkaar at arbejde under. Den højtærede Handelsminister gjorde det imidlertid saaledes op, at det beskæftigede Arbejdertal var faldet fra 13 000 til 10 000, medens Importen var steget fra 56 til 146 Mill. Kr., og saa skulde man jo vente, efter at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og den højtærede Handelsminister havde udtalt sig saaledes, at saa vilde man have faaet Forslag paa det paagældende Omraade til at bringe bedre Forhold til Veje. Jeg hørte imidlertid intet fra den højtærede Handelsminister, men jeg tror, at den højtærede Minister og hans Regering, inden de søger at angribe os for Fortiden, hellere skulde beskæftige sig med de Sager, som altsaa efter deres egen Mening ligger meget nærmere.

Overfor mine Bemærkninger om, at vi for vort Vedkommende kunde ønske en Undersøgelse af Arbejdsløshedstallet, gjorde den højtærede Statsminister den Bemærkning, at det samme havde Socialdemokraterne krævet i 1928. Jeg skal ikke komme ind paa de Forhold, der den Gang gjorde sig gældende i det saakaldte erhvervspolitiske Nævn, men kun sige, at naar vi i 1929 stiller Forslag eller fremsætter Ønske om en saadan Undersøgelse, som altsaa Socialdemokratiet som Opposition havde ønsket i 1928, saa kan det jo ikke være saa forfærdelig galt; og saa maa Socialdemokraterne vel, nu da de har Regeringsmagten, være villige til at opfylde vort Ønske i 1929 og deres eget Ønske fra 1928.

Den højtærede Statsminister gjorde endvidere nogle Bemærkninger angaaende Forholdene ved Lille Bælts Broen, og den højtærede Statsminister sagde dér, at det var fra Arbejdsgiver-Side, man vendte sig imod, at der skulde være Akkordbetaling ved det paagældende Arbejde. Jeg forstod den højtærede Statsminister saaledes, at han i Virkeligheden vilde sætte Tingene op paa den Maade, at dette skulde vi have Answeret for. Jeg vil heroverfor for det første gøre den Bemærkning, at Arbejdsgiverforeningen og dens Ønsker paa de forskellige Omraader har jo i den Forstand intet at gøre med vort politiske Parti, men de Be-

tragtninger, som den højtærede Statsminister fremsatte, er heller ikke rigtige, for i Arbejdsgiverforeningens Resolution er der udtrykkelig sagt om den Overenskomst, som skulde sluttet mellem Entreprenørforeningen og Arbejderne, at man giver Tilslutning til, at denne Overenskomst sluttet paa Grundlag af den almindelige Arbejds-Timeløn i Forbindelse med, at Arbejdet væsentlig eller i den Udstrækning, som findes forenelig med Entreprenørforeningens Medlemmers Interesser, bliver givet Arbejderne i Akkord. Der er altsaa givet Udtryk for, at man paa saa stærk en Maade, som det er muligt, skulde søge Arbejdet fremmet ved Akkord.

Den højtærede Statsminister følte sig endelig saa overordentlig glad ved den Udvikling, der havde fundet Sted fra 1895 indtil nu, og jeg forstaar det saare vel, naar han ser paa Stillingen for Socialdemokratiet og ogsaa for vort Parti — jeg ser bort fra, at man ikke kan benytte Tallene paa den Maade, den højtærede Statsminister gjorde det, det er en Detaille, dem er der jo saa mange af i samme Retning — jeg forstaar saa udmærket den højtærede Statsministers Glæde, men jeg tror ogsaa, den højtærede Statsminister skulde tænke tilbage paa den Tid, da han selv havde med et mindre Parti at gøre, og saa ikke komme med disse noget storagtige Betragtninger.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til den saakaldte Arendrupske Sag. Jeg er af den Opfattelse, at denne Sag fra flere Sider i dette høje Ting er blevet taget paa en Maade, som Tinget ikke kan være tjent med. Jeg tror, at Tinget ikke kan være tjent med den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen behandlede denne overmaade sørgelige Sag, og jeg forstaar heller ikke, at den højtærede Statsminister viste en saa voldsom Hefthighed. En god politisk Ven af ham — eller som den højtærede Undervisningsminister en Gang har sagt: Modstander og Ven, Ven og Modstander, nu Ven — har en Gang sagt, at den højtærede Statsminister optraadte dels som Mimose, dels som Tidsel. Da det drejede sig om den Arendrupske Sag, var den højtærede Statsminister unægtelig Mimose. Jeg vil imidlertid sige til den højtærede Statsminister, at det, vi fra konservativ Side har givet Udtryk for, og det, som jeg